Rocznik 1936. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 22. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 5 marca 1934 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349)

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Art. 1.

1. W celu stwierdzania wartości hodowlanej bydła, trzody chlewnej i owiec będą prowadzone przez izby rolnicze księgi zarodowego bydła, zarodowej trzody chlewnej i zarodowych owiec, oraz wydawane rodowody i inne zaświadczenia z tych ksiąg. Izby rolnicze mogą powierzać organizacjom rolniczym prowadzenie tych ksiąg oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń tylko za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Prowadzenie ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń przez osoby prywatne lub instytucje, nie upoważnione do tego w myśl ustępu poprzedzającego, jest wzbronione.

Art. 2.

1. Wpisywanie zwierząt do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych będzie dokonywane na żądanie właścicieli tych zwierząt, wydawanie zaś rodowodów i zaświadczeń — na żądanie osób interesowanych.

2. Wymagania, jakim powinny odpowiadać zwierzęta, które mogę być wpisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, a w szczególności wymagania pod względem pochodzenia i wartości użytkowej oraz zasady prowadzenia tych ksiąg — ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala wymagania, jakim winny odpowiadać zarodowe obory, chlewnie i owczarnie.

2. Z chwilą ustalenia tych wymagań nazwy, zawierające określenie „zarodowy", mogą być używane tylko na oznaczanie tych gospodarstw hodowlanych, co do których izba rolnicza stwierdzi, że gospodarstwa te odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie ustępu poprzedzającego.

Art. 4.

1. Izby rolnicze za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych mogą uznawać pewne rasy bydła, trzody chlewnej i owiec za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (gmin, powiatów) w okręgach swej działalności.

2. W razie uznania pewnych ras bydła, trzody chlewnej lub owiec za odpowiednie dla danego obszaru, zwierzęta innych ras, hodowane na tym obszarze, mogą być wpisywane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1) jedynie w przypadkach i pod warunkami, ustalonemi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. W razie zmiany uznanej rasy (ust. 1), rasę poprzednio uznaną uważa się nadal w okresie lat trzech również za odpowiednią dla danego obszaru.

Art. 5.

1. Izby rolnicze przeprowadzać będą na żądanie właścicieli bydła, trzody chlewnej lub owiec kontrolę wartości użytkowej tych zwierząt oraz wydawać odpowiednie świadectwa.

2. Przepisy o kontroli wartości użytkowej zwierząt oraz o wydawaniu świadectw wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6.

1. Pokrywanie cudzych krów, świń i owiec dozwolone jest tylko rozpłodnikami, uznanemi dla danego obszaru.

2. Wyraz „rozpłodnik" oznacza w rozumieniu niniejszej ustawy buhaja po ukończeniu 10 miesięcy życia, knura po ukończeniu 6 miesięcy oraz tryka po ukończeniu 3 miesięcy.

3. Wyrazy „rozpłodnik uznany" oznaczają w rozumieniu niniejszej ustawy rozpłodnika, na którego właścicielowi wydane zostało świadectwo uznania (art. 7 ust. 1).

4. Rozpłodnik, wybrany na podstawie art. 7 ust. 3, jest rozpłodnikiem uznanym tylko na obszarze tej gminy, dla której został wybrany.

Art. 7.

1. Do orzekania o uznaniu rozpłodników za odpowiednie do hodowli i wydawania właścicielom rozpłodników wybranych bezpłatnych świadectw uznania powołuje się komisje kwalifikacyjne przy izbach rolniczych.

2. Komisje kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli te z pośród doprowadzonych rozpłodników, które należą do rasy, uznanej za odpowiednią (art. 4), oraz odpowiadają wymaganiom, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Jeżeli ilość rozpłodników, wybranych na podstawie ustępu poprzedzającego, nie jest dostateczna dla zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy, komisja kwalifikacyjna może z pośród pozostałych rozpłodników, nie odpowiadających wymaganiom, określonym w ustępie poprzedzającym, wybrać najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych tej gminy.

4. Zakres działania, organizację, postępowanie, okresy działania komisyj, wzory oraz terminy ważności świadectw uznania ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Koszty podróży i diety członków komisyj ponoszą instytucje, delegujące te osoby.

Art. 8.

1. Właściciele rozpłodników obowiązani są zgłaszać je do zarządu gminy oraz doprowadzać przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu, wyznaczonem przez izbę rolniczą.

2. Obowiązek doprowadzania rozpłodników przed komisję kwalifikacyjną nie dotyczy rozpłodników, zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1).

Art. 9.

1. Jeżeli na obszarze gminy niema dostatecznej ilości rozpłodników uznanych, odpowiadających wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 7 ust. 2, gminy oraz powiatowe związki samorządowe obowiązane są zapewniać miejscowym rolnikom konieczną ilość takich rozpłodników.

2. O ilości rozpłodników uznanych, potrzebnych dla poszczególnych gmin, rozstrzyga wydział powiatowy na podstawie zasad, ustalonych przez właściwą izbę rolniczą.

3. Koszty nabywania przez gminy rozpłodników ponosi Państwo w wysokości 10%, powiatowe związki samorządowe w wysokości 25% oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% ogólnej sumy kosztów.

4. Gminy sąsiadujące mogą łączyć się celem wspólnego kupna rozpłodników.

5. Za pokrywanie krów, świń i owiec uznanemi rozpłodnikami gminnemi zarząd gminy może ustanawiać opłaty, które winny być zatwierdzone przez władzę nadzorczą.

6. Zarząd gminy obowiązany jest prowadzić spisy rozpłodników oraz zawiadamiać komisję kwalifikacyjną o ilości krów, świń i owiec, znajdujących się na obszarze gminy.

Art. 10.

1. Izby rolnicze, po zasięgnięciu opinji właściwych powiatowych związków samorządowych, mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawiać na swą rzecz opłaty od rozpłodników nie uznanych w wysokości 50 zł od buhaja, 25 zł od knura i 10 zł od tryka za każdy rok kalendarzowy oraz ustalać terminy uiszczania tych opłat.

2. Opłaty przewidziane w ustępie poprzedzającym, pobierają zarządy gmin, przyczem za czynności te otrzymują 25% pobranych opłat.

3. Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, jakie rozpłodniki nie uznane wolne być mają od opłat, przewidzianych w ust. 1.

Art. 11.

Grzywną do 20 zł karany będzie:

1) kto nie zgłasza zarządowi gminy rozpłodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną (art. 8);

2) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nie uznanym cudzej krowy, świni lub owcy (art. 6 ust. 1).

Art. 12.

1. Grzywną do 300 zł karany będzie:

1) kto pokrywa rozpłodnikiem nie uznanym cudzą krowę, świnię lub owcę (art. 6 ust. 1);

2) kto wbrew postanowieniu art. 1 ust. 2 prowadzi księgi gospodarskich zwierząt zarodowych oraz wydaje rodowody i zaświadczenia;

3) kto wbrew postanowieniu art. 3 ust. 2 używa na oznaczenie obory, chlewni lub owczarni nazwy, zawierającej określenie „zarodowy".

2. W razie wydania orzeczenia karnego w myśl pkt. 1 artykułu niniejszego powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić wytrzebienie rozpłodnika na koszt i ryzyko właściciela.

Art. 13.

1. Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszej ustawie, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. W orzeczeniu skazującem władza administracyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu stosownie do art. 10 prawa o wykroczeniach.

Art. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15.

1. Postanowienia art. 1 — 5, 12 pkt. 2) i 3) oraz art. 13—16 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ustawy niniejszej na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

2. Postanowienia art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których była wprowadzona w życie ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) — z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

3. Terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których nie była wprowadzona w życie ustawa, wymieniona w ustępie poprzedzającym, jak również terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do trzody chlewnej lub owiec na obszarach gmin i powiatów, — ustala w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek izby rolniczej, przedstawiony za zgodą właściwego powiatowego związku samorządowego za pośrednictwem wojewody. Powyższy wniosek izby rolniczej może dotyczyć tylko obszarów, dla których — stosownie do postanowienia art. 4 ust. 1 — zostały uznane odpowiednie rasy bydła, trzody chlewnej lub owiec i jedynie tych zwierząt, których rasy zostały uznane. Wniosek może dotyczyć każdego rodzaju określonych wyżej zwierząt oddzielnie lub kilku rodzajów razem.

4. Ustalone na podstawie ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) rasy bydła w okręgach hodowlanych uważa się za rasy uznane za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (art. 4)

5. Świadectwa uznania, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie poprzedzającym których termin ważności nie upłynął, uważa się za świadectwa uznania w rozumieniu niniejszej ustawy

Art. 16.

Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami wraz ze zmianami, wprowadzonemi art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów

(—) J. Jędrzejewicz.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

Nakoniecznikow-Klukowski

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1936 roku

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

(Dz. Ust. Śl. z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. 16, poz. 28)

Art. 1.

W sprawach, dotyczących nadzoru nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec, obowiązywać będą na obszarze Województwa Śląskiego przepisy ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349).

Art. 2.

Czynności, poruczone w art. 9 i 10 wym. ustawy powiatowym związkom samorządowym, wykonywać będą w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego powiatowe władze administracji ogólnej do czasu utworzenia samorządu powiatowego.

Art. 3.

Koszty nabywania przez gminy w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego rozpłodników, a przypadające w myśl wymienionej w art. 1 ustawy na powiatowe związki samorządowe, ponosić będzie do czasu utworzenia tamże samorządu powiatowego, Skarb Śląski.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 30 po dniu jej ogłoszenia.

Z tym dniem tracą moc wszelkie obowiązujące na obszarze Województwa Śląskiego przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszą ustawą.

Marszałek

(—) K. Grzesik.

2.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru podatku budynkowego, gruntowego i od placów budowlanych na rok podatkowy 1936/37.

Rada gminna w dniu 2 lipca 1936 r. uchwaliła:

a) pobór podatku budynkowego według stawki $6^1/_2$ ‰ od wartości pospolitej nieruchomości,

b) pobór dodatku do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100 %,

c) pobór podatku od placów budowlanych według stawki 6 ‰ od wartości pospolitej placów budowlanych.

Uchwały pod a) i c) zostały zatwierdzone przez Wydział powiatowy w Świętochłowicach w dniu 11 sierpnia 1936 r., uchwałę pod b) przyjął Wydział powiatowy w Świętochłowicach do wiadomości zarządzeniem z dnia 9 lipca 1936 r.

Nowy Bytom, dnia 17 sierpnia 1936 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Edward Eckert

ławnik gminy.

3.

Odpis.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 607.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ XII.\ 1872\ r.}{19.\ III.\ 1881\ r.}$ łącznie z § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (zb. ust. str. 195) wyznaczam jako zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzezinach Śl. p. Jana Szmatlocha, ławnika gminy Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.